

WAGNERIANA CATALANA N° 9 ANY 1998

TEMA 7. ESCENOGRAFIA

TÍTOL: **EN EL CENTENARI DE MESTRES CABANES**

AUTOR: *Isabel Mestres*

Com a filla del pintor i com a Presidenta de la Fundació Mestres Cabanes, se m'ha demanat que faci un resum del que ha estat el "Centenari" del naixement del meu pare.

Una veritable crítica, però, no es podrà fer fins passat el mes de gener de 1999, en el que es clausurarà el Centenari amb una Exposició Antològica a les Drassanes de Barcelona.

Aquest Centenari el podriam qualificar com "allò que hagués pogut ser i no ha sigut". Tant de bó que poguem finalment dir que "n'ha quedat quelcom de tot plegat".

Quan l'any passat començaren els preparatius per organitzar el Centenari, tothom, fins i tot les Institucions, semblava interessat. S'iniciaria amb una roda de premsa, anunciant la signatura d'un conveni amb la Diputació, i seguirien una sèrie d'actes oficials, inicialment programats pel mes de juny, que incloïen una Exposició Antològica a les Drassanes i la presentació d'un llibre-catàleg.

Aquesta Exposició hauria d'esser itinerant: el novembre aniria a Sitges i el desembre a Manresa on s'havien de cloure els actes commemoratius del Centenari, posant a un carrer el nom del meu pare.

Però, a mesura que s'acostava la data de celebració del Centenari, ningú no es posava mans a l'obra.

L'Ajuntament de Manresa cercà i recollí entre els col·leccionistes diverses obres del meu pare, principalment obra per a cavallet, que tot i no ser el material més representatiu de la seva producció, va fer que l'Exposició, inaugurada el 19 de juny passat, al Museu de la Tècnica de Manresa, donés una molt bona impressió. Anteriorment, la Sala de la Caixa de Manresa

havia mostrat una faceta inèdita del meu pare, exhibint els seus logotips i dissenys comercials.

Pel mes de novembre l'Ajuntament de Sitges també té previst exposar l'obra del meu pare.

El Centenari es clourà finalment, amb una Exposició Antològica a la Sala del Marquès de Comillas de les Drassanes de Barcelona, en la que espero que s'hi presentin les seves obres més representatives com són els decorats, els murals, els teatrins, etc.

Per acabar, no em puc estar de destacar el treball que l'Associació Wagneriana ha esmerçat en donar un relleu extraordinari a aquest Centenari. L'Associació Wagneriana, sense ajuda oficial de cap mena i moguda per la voluntat i l'estimació envers el meu pare ha organitzat al llarg de l'any una sèrie impressionant d'actes, dintre i fora d'Espanya, en els que hi han intervingut a més del matrimoni format per la Sra. Maria Infiesta i el Sr. Jordi Mota, ànimes veritables de tota l'organització, el seu competent President Sr. Xavier Nicolás, així com els socis Sra. Eva Muns, Sr. Josep Maria Busqué i Sr. Juan Carlos Juarez. Vull dedicar a tots ells, mitjançant aquestes línies, el meu més sincer agraïment.